

главно на предната част, на способнитѣ хора сж тънки, за да могат да възприемат лжчитѣ, които идатъ отъ слънцето. За развитието на всѣка умствена способностъ отъ слънцето идатъ специални лжчи. При това, тѣзи лжчи не идатъ всѣкога, но отъ време на време, затова и развитието на известни способности върви периодически. Затова, именно, много хора губятъ условията за развиването на своитѣ умствени способности. Съвременнитѣ хора не развиватъ толкова способноститѣ си въ предната част на мозъка, колкото центроветѣ въ слѣпоочнитѣ области. Повечето отъ откритията на съвременната наука, напримѣръ, въ химията, въ физиката, ставатъ главно въ полуинтелектуалнитѣ способности на човѣка, затова човѣшкиятъ мозъкъ се развива анормално. По тази причина, именно, се явяватъ много мозъчни заболявания. Като съзнаватъ това, възпитателитѣ на народитѣ искатъ да имъ дадатъ нова насока на живота. Тѣ искатъ да имъ дадатъ морално възпитание. Тѣ не знаятъ, какъ и отде да започнатъ. Като дойде нѣкой ученъ да имъ посочи новъ пѣтъ, новъ методъ на възпитание, тѣ казватъ: Ние искаме да вървимъ по стария пѣтъ, не искаме нови методи, които не познаваме. — Кой е стариятъ пѣтъ? Коя е старата истина? Когато влѣзе въ Божествения свѣтъ и работи само за своята глава, човѣкъ не трѣбва да допуща въ ума си абсолютно никакви престѣпни мисли. Има единъ животъ, който допуща въ себе си отрицателни, престѣпни мисли, но той нѣма нищо общо съ Божественото. Ако въ ума ви влѣзе една отрицателна мисль, това не трѣбва да ви смущава. Тя може да гостува у васъ десетина деня, но ако вие се съгласите съ нея и ѝ дадете мѣсто въ вашия умъ, въ вашето сърце и въ вашата воля, тя непременно ще ви изгори. Значи, всѣко престѣпление започва съ влизането на една престѣпна мисль въ ума на човѣка, отдето тя слиза въ сърцето му, въ волята му, докато се реализира и прояви на физическия свѣтъ. Споредъ Божествения животъ, който е отхранилъ въ себе си такава идея, той ще плаща всички разходи за нейния животъ. Мислитѣ живѣятъ въ човѣка. Има хиляди мисли, добри и лоши, които отъ години живѣятъ въ човѣка, хранятъ се, чакатъ момента на своето раждане.

„Защото възлюбиха славата чловѣческа повече, нежели славата Божия.“ Славата на човѣка се заключава въ неговата глава, която е устроена по особенъ начинъ. Човѣкъ се отличава отъ всички животни по своята глава. Тя пред-